

Bazen

– yeşimce · 31 Ocak 2014

bazen deJavular sarıyor akıl hücrelerimi
çölün en kavurucu vakitlerinde gözlerin serap oluyor
vahaya dönüyor su oluyorsun dudak tuzuma
güneşin turuncusunda raks ediyorsun bedenimle
avuçlarımda birikiyor ter
kirpik uçlarında esir tutuyorsun şehveti

ben şansız bedevi
bir yudum suya veriyorum senli hayalleri
ruhumuda kiraliyorum senden sonra
boş kılıfta yaşamak bu olsa
soluk alıp veriyor ciğerlerim

arzunun tütsülendiği aysız gecelerde
efsunlu rüyalarım bile bırakmaz
seni alan yürek bir kez daha bana
bazen işte çölün kumunda kalmakmıydı acep
yaşamak
böylesi sessiz sensiz kalışında

yeşim demirelli